

Avisen skal videre.

Distribusjonen av de frie aviser er lagt opp etter en stråleformet plan. Det som det gjelder er å få laget hver eneste linje i strålebunten så lang som mulig, slik at det område som dekkes blir så vidstrakt som mulig. På denne måten håper vi å få dekket hele landet med et nett av strålecenter. At hele folket blir holdt regelmessig underrettet om alt som skjer både ute og hjemme, det er vårt mål.

Derfor spør vi nå våre lesere: "Har du gjort alt hva du kan for å føye nye ledd til linjen av lesere? Har du utnyttet alle muligheter i dine omgivelser når det gjelder å få nyhetene spredt? Sørger du for at alle pålitelige personer på ditt arbeidssted får lese nyhetene? Tar du avisen med hjem og lar familien få lese den? Lar du den så gå videre til naboer, slektninger eller venner?"

Vi vet at det er mange, mange som sørger for en så effektiv distribusjon at lesertallet pr. avis kan komme i 30 og 40. Det krever tid, energi og net. Det er i sannhet en nasjonal innsats som det står respekt av.

Men vi vet også at det dessverre er alt for mange som mener at alt er vel og bra bare de sely har fått lese nyhetene og som så - av frykt eller rett og slett av dovenskap og treghet - lar avisen forsvinne i en ovn. I beste fall forteller de så nyhetene videre muntlig. Og når nyhetene sirkulerer muntlig gjennom flere ledd vet vi av erfaring at de antar ganske andre former enn den opprinnelige - og riktige form. I tiden som kommer blir det viktigere enn noensinne at hver god nordmann får de ferskest mulige nyheter og den beste mulige orientering. Det er et stort ansvar som hviler på hver den som viser den tillit at han får en fri avis i hånden. Vis forsiktighet og diskresjon, men husk at AVISEN SKAL VIDERE!

Etter krigen.

Det blir neppe noen idyll, den virkelighet vi en dag våkner til etter fire og et halvt års mareritt. Når det norske folk igjen kommer til makten er det et dundrende nazistisk fallittbo det får å overta. Den direkte krigsherjing er den misste del av ødeleggelsen, en systematisk plyndring og utsugning har ribbet oss til skinnen, rot, ukyndighet og nazikorrupsjon har gjort resten.

Det vil derfor gå lang tid før de materielle tilstander fra før 1940 er gjenopprettet, og skal vi overhodet nå dit og lenger, kan det bare skje gjennom forsakelse og slit, og først og fremst fortsatt samarbeid og samhold.

Det samhold krigen har skept, er et samhold mot noe, - mot undertrykkelsen. Den førte kampen har fått er militær, fordi selve kampen, med eller uten våpen, er en krig. Vi har hittil stort sett "holdt kjeft og fulgt paroler".

Det samhold tiden etter krigen vil kreve er et samhold om positive arbeidsoppgaver. Men dette samhold må få en helt annen form enn krigens. Alt som smaker av diktatur og umyndiggjørelse har nordmennene fått mere enn nok av. Kampen har rettopp vært ført for frihet og selvbestemmelsesrett. Det må være en selvfølge at vi får fritt slag til å ytre våre meninger og til å ha forskjellig syn på problemene.

Det er demokratiets overlegenhet overfor enhver annen statsform at kritikken ikke undertrykkes, men kommer til orde. Det må skje gjennom det fine spill av skrevne og uskrevne regler som kjennetegner et modent demokrati.

Det er misforstått nasjonalromantikk å tro at krigen skulle ha fjernet motsetningene mellom de forskjellige klasser i samfundet, - eller at den skulle ha skaffet oss forvarene av "De vises sten", mennene som kjenner den eneste saliggjørende løsning.

Nei, midlet er et lovende demokrati hvor alle grupper er villige til å overholde spilllets regler. Vi har ikke nå råd til å volte det overende. Ingen må heller skape en slik situasjon at en løsning som bryter spilllets regler for en stor del av folket føles som den eneste utveg. Oppgavene etter krigen vil kreve resignasjon av alle politiske fraksjoner. Vegen fram går sikkert ikke etter noe gammelt anerkjent parti-politisk skjema. Tiden vil også kreve høy politisk kultur, både av presse og aktive politikere, av organisasjoner og foreninger, ja av hver enkelt samfunnsborger.

Når krigen er over og de inn- og utenrikske problemer igjen klart kan erkjennes av oss alle, da løser vi neppe oppgaven ved en eller annen ferdig standardoppskrift. Et demokratisk samarbeid inspirert av noe av det sanhold som er skapt under krigen er vegen vi må gå.

Intet mindre enn vår fortsatte eksistens som selvstendig nasjon kan være avhengig av at, - om vi enn er få - om det finnes motsetninger så er vi alle nordmenn.

Nyheterne fra London onsdag 11. okt. kl. 18.30.

Det er sendt ut følgende advarsel fra general Eisenhowers hovedkvarter: For å stoppe all skipsfart mellom Norge og Tyskland ser man seg nødt til å advare alle skip i norske farvann om at de, uansett størrelse, vil bli angrepet når de patreffes.

Vestfronten. Den tyske kommandant i Aachen har avslått å overgi seg. De allierte begynte derfor i midtlags et voldsomt luft- og artilleribombardement mot byen. På forhånd hadde sivile i stort antall rømmet over til de allierte, og over alt i byen ser man hvite flagg vaie fra husene. Nord-øst for Aachen pågår det harde kamper. I Nederland har 2. br. armé avskåret veien som fører til Walchen og Beveland, og 20000 tyskere er dermed avskåret fra forbindelse med fastlandet. I lønne syd for Scheldemunningen er 10.000 tyskere innesluttet. Tyskerne slåss som rasende og et forsøk på å utsløtte det britiske franspring ved Nijmegen er slått tilbake. I øst-Frankrike står den 1. franske armé mindre enn 15. km. fra Belfort. Br. Mosq.fly angrep Köln inatt, og idag var Köln og Koblenz utsatt for et voldsomt bombardement av flyvende festninger.

Østfronten. I Litauen er russerne nådd fram til Østersjøen nord for Memel. 150.000 tyskere er dermed avskåret fra landverts forbindelse sydover. Russerne har foretatt angrep på Libau og Riga, og Tilsit er utsatt for russisk kanonild. I Ungarn står russiske tropper i utkanten av Debrecen. Jugoslaviske tropper har gått over Tissa og har befrikk 5-6 landsbyer i nærheten av Beograd.

Hellas. Allierte styrker har inntatt Sarande, hvorved de tyske tropper på Korfu er avskåret fra sin forsyningshavn. De greske friskarer driver tyskerne bort fra Janinaslätten.

Italia. 5. arme har nådd Livernano og 8. arme har inntatt en viktig høyde ved Posletten. Verona har vært utsatt for et voldsomt luftangrep.

Finnland. Finnene har utsløttet en tysk avdeling nord for Torneå, og rykker fram mot Rovaniemi.

Fjerne østen. Am. sjø- og luftstridskrefter har rettet et kraftig angrep mot Riukiu-øyene mellom Formosa og Japan. 12 japanske skip ble senket, andre alvorlig skadet, og 89 japanske fly ble skutt ned. Ingen am. skip ble senket, noen få fly gikk tapt.

Moskva. Konferansen mellom Stalin, Churchill og Eden fortsetter. Den polske statsminister er tilkalt fra London og vil reise så snart det lar seg gjøre.

Ny tyttbearplukker. En av de mange som begynner å kjenne jorden brenne under seg er politifullmektig Chr. F. Falck, sjefen for politiets reisekontor i Oslo. Etter et par ukers "sykepermisjon" er han ikke vendt tilbake til sitt arbeide, men har forlatt landet uten reisetilfåelse og utenrikspass.